

Parohia Romano-Catolică Adormirea Maicii Domnului

FOAIE

IUNIE 2016

PAROHIALĂ

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

*Inima lui Isus,
mângâietoare și preamilosivă*

Suntem în Anul Sfânt al Milostivirii. Se vorbește mult despre milostivire și suntem îndemnați să facem fapte de milostivire trupească și sufletească. Fiind în luna iunie, lună închinată în mod deosebit devoțiunii către Preasfânta Inimă a lui Isus, se naște în mod firesc întrebarea: de unde vine această milostivire, unde își are ea sălașul? Oare nu în Inima Fiului lui Dumnezeu, în Inima lui Isus?

A cinsti Inima lui Cristos înseamnă să ne întoarcem spre centrul profund al Persoanei Mântuitorului, spre acel centru pe care Biblia îl identifică ca Inima Sa, locul iubirii care a răscumpărat lumea. Inima simbolizează întreaga persoană umană, inteligența, memoria și, mai ales, voința, ca centru afectiv și emotiv: „*Maria medita toate în inima ei*” (Luca 2, 19); „*Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință*” (Efeseni 3, 17); „*Dragostea lui Dumnezeu s-a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt*” (Romani 5, 5). În Inima lui Isus, așa cum sugerează Litania Preasfintei Inimi, ce reia cuvinte din Sfânta Scriptură, se găsesc toate comorile înțelepciunii și ale științei, întreaga plinătate a dumnezeirii.

Nu putem considera evlavia către Preasfânta Inimă a lui Isus ca fiind depășită pentru că ar fi intimistă și mai puțin adaptată la mentalitatea timpului nostru, deoarece ea este o exprimare înaltă a spiritualității creștine; este fundamentul

pentru a practica faptele de milostivire sufletească și trupească în sens creștin, și nu pur umanitar, și poate să reprezinte o bază pastorală pentru noua evanghelizare. De fapt, experimentarea milostivirii lui Dumnezeu în viața noastră ne dă și nouă posibilitatea să practicăm milostivirea față de ceilalți.

Spiritualitatea Preasfintei Inimi a lui Isus ne invită să practicăm trei aspecte deosebit de importante pentru viața noastră de credință. Primul este rugăciunea, care ne face să ne însușim sentimentele Inimii lui Isus. El ne-a spus: „Învățați de la mine, căci sunt blând și smerit cu inima” (Mt 11,29), iar pentru a învăța este nevoie „să fim” cu El, cu Cuvântul său, cu Evanghelia sa. Aceasta este singura școală adevărată de formare creștină; o școală la care se învață cum și pentru ce să-i iubim pe ceilalți. Adorația euharistică practică în această devoțiune ne învață răbdarea unei iubiri ce nu încetează niciodată să ierte, să înțeleagă și care nu caută recompense.

Al doilea aspect este **repararea, care ne face solidari cu păcatul omnirii, ne face părtași de Pătimirea lui Isus și a lumii** și ne angajează să facem binele acolo unde este răul, să contracarăm împărăția răului. **Faptele de milostivire sufletească și trupească sunt o formă foarte bună de reparare, pentru că ne educă să ieșim din noi înșine, din lucrurile noastre, deschid orizonturile responsabilităților noastre.**

Un al treilea aspect care se practică în spiritualitatea Preasfintei Inimi a lui Isus este **darul mângâierii, pe care Dumnezeu ni-l dăruiește când ne încredințăm duioșiei Inimii sale.** Isus a spus acest lucru în Evanghelie: „*Veniți la mine voi toți care sunteți osteniți și împovărați și eu vă voi da odihnă*” (Mt 11,28). Această mângâiere este darul răscumpărării care ne aduce nouă duioșia lui Dumnezeu, așa cum reiese din Scrisoarea a doua către Corinteni, în primul capitol: „*Bindecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurătorilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel prin Cristos prisosește și mângâierea noastră*” (2 Cor 1, 3-5). Trăind ca și creștini, înțelegem foarte bine că nu putem să mângâiem pe nimeni dacă mai înainte Dumnezeu nu ne mângâie pe noi. Și această mângâiere vine în modurile cele mai diferite, adesea fără ca noi să ne dăm seama de acest lucru.

Spiritualitatea Preasfintei Inimi poate contribui la reîntinerirea spirituală a credinței noastre dorită și de Papa Francisc, iar Anul Sfânt al Milostivirii este în sintonie cu acest proiect: „*Misiunea pe care Isus a primit-o de la Tatăl a fost aceea de a revela misterul iubirii divine în plinătatea sa. Semnele pe care le săvârșește, mai ales față de păcătoși, față de persoanele sărace, excluse, bolnave și suferinde, sunt caracterizate de milostivire. În El totul vorbește despre milostivire. În El nimic nu este lipsit de compasiune*” (Misericordiae vultus, nr.8). **Aceasta este Inima Preasfântă a lui Isus. Iar noi trebuie să nu încetăm niciodată să-i cerem lui Isus: „Fă inima noastră asemenea cu Inima Ta!”**

Preot paroh Mihai Mărtinaș

Merinde pentru drum

Un tată voia să-i dea o lecție fiului său; pentru asta l-a pus să îndepărteze din drum un obstacol care era peste puterile copilului.

Acesta încercă de mai multe ori. Imposibil. Tatăl insistă:

- Fă tot ce poți!

După numeroase încercări, descurajat, copilul exclamă:

- Fac tot ce pot, dar nu reușesc!

- Nu! Nu faci tot ce poți: ai putea să-mi ceri să te ajut și nu o faci, îi spuse tatăl.

În tot ce Dumnezeu ne cere,
El ne așteaptă ca să ne ajute.

Toate greutățile vieții sunt providențiale: ele ne fac să ne gândim mai mult la Dumnezeu. Astfel, descoperim că „fără El nu putem face nimic” (Ioan 15,5) și că „Toate le pot în Cel care mă întărește” (Filipeni 4,13).

Nu te sprijini de om: va muri!

Nu te sprijini de copac: se va usca!

Nu te sprijini de zid: se va prăbuși!

Să te sprijini de Dumnezeu, doar de Dumnezeu! El rămâne întotdeauna!

(Sf. Francisc de Assisi)

O mamă a observat cum fiica sa, o fetiță de șapte ani, într-o seară, înainte de culcare, când s-a descălțat a aruncat un papuc sub pat. Seara următoare, la fel. În a treia seară, împinsă de curiozitate, mama o întrebă:

- De ce arunci un papuc sub pat?

- Păi, ne-a spus părintele că în felul acesta, dimineța, când va trebui să îngenunchez ca să iau papucul, îmi va fi mai ușor să-mi amintesc să mă rog.

Spunea cineva, un om foarte sfânt, că există uitări care reprezintă o lipsă de memorie; însă există uitări care reprezintă o lipsă de iubire. A uita de părinți nu este o problemă de memorie. A uita de Dumnezeu, cu atât mai puțin.

Când iubești, există interes și angajare, iar când există interes și angajare se caută mijloace și trucuri pentru a-și aduce aminte.

ANUNȚURI

În perioada 25 - 30 iunie se va desfășura programul *Vara împreună*, în cadrul căruia copiii cântă, se distrează, se roagă, participă la diferite activități creative și recreative, la scenete, jocuri, ateliere. Programul se va desfășura între orele 9.00 și 13.00.

Tema activităților din acest an va fi *Prinț și cerșetor*.

Programul religios al parohiei

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7.00; 8.00; 18.00**.
- sâmbăta, la orele: **8.00; 18.00**.
- duminica, la orele: **9.00; 11.00; 18.00**.
- În Sărbătorile de poruncă din timpul săptămânii: **9.00; 11.00; 18.00**.

În lunile iulie și august, Sfânta Liturghie de la ora 7.00 va fi suspendată.

Sfântul Rozariu:

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la ora: **8.15; 10.15 și 17.15**

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la ora **18.00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă vineri din lună și duminica, după Sfânta Liturghie de la ora **18.00**